

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยของสังคมหน่วยหนึ่ง เป็นสถาบันมูลฐานซึ่งทำหน้าที่วางรากฐานแก่สถาบันอื่น ๆ ในสังคม เป็นสถาบันแรกที่สร้างกระบวนการสังคมประกิต (Socialization) ให้แก่สมาชิกของสังคม ช่วยหล่อเลี้ยงสังคมให้สามารถดำรงอยู่ได้ นอกจากนี้ยังเป็นตัวแทนในการควบคุมทางสังคม (Social Control) ที่สำคัญอีกด้วย กล่าวคือ เป็นสถาบันพื้นฐานที่ทำหน้าที่หล่อหลอมพฤติกรรม ตลอดจนอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัว อันได้แก่ เด็กและเยาวชนให้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม บรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า สังคมจะพัฒนาได้ดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัว ครอบครัวจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้มากน้อยเพียงไรนั้น ต้องอาศัยบรรยากาศของการสื่อสารระหว่างพ่อ แม่ ลูก นั้นเอง เพราะในการให้ความรัก ความอบอุ่น การอบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้ประพฤติดีประพฤดีชอบ การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ลูกนั้นจะต้องอาศัยการสื่อสารระหว่างบุคคลคือ พ่อ แม่ ลูก ซึ่งผลของการสื่อสารในครอบครัวนี้เองจะเป็นสิ่งหล่อหลอมบุคลิกลักษณะ ทัศนคติ อุปนิสัย จริยธรรม ศิลธรรม ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม ภาวะความเป็นผู้นำ ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ความสามารถ ความสำเร็จ ตลอดจนการปรับตัวของเด็ก (พิชณี เขยจรรบา และประทุม ฤกษ์กลาง, 2531 : 1)

การสร้างและพัฒนาครอบครัว ตลอดจนการรักษาทะนุบำรุงครอบครัว ด้วยความรัก ความเข้าใจ ให้เกิดความอบอุ่นกับสมาชิกในครอบครัว นับเป็นปัจจัยที่สำคัญ ถือเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศไทย เพราะประชากรที่มีคุณภาพจะมาจากครอบครัวที่มีนคงเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความล้มเหลวของครอบครัว ก็คือความล้มเหลวของประเทศไทยนั่นเอง เด็กและเยาวชนเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ และนับเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ถ้าเด็กและเยาวชนมีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์แล้ว ก็จะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้การอบรมสั่งสอนเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงเป็นกิจกรรมที่พ่อแม่ ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมให้มีการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยอาศัยรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว (Family Communication Patterns) ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการสื่อสารที่สม่ำเสมอและต่อเนื่อง อันประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระของการสื่อสารเพื่อการอบรมสั่งสอน และวิธีการสื่อสารของพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งควรประกอบไปด้วยบุคลิกที่ดี อารมณ์แจ่มใส น้ำเสียงนุ่มนวลชวนฟัง พูดส่งเสริมที่กำลังใจ ให้คำแนะนำ และการสนับสนุนพร้อมที่จะช่วยเหลือแก้ไข ข้อสงสัย และปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ลูก ตลอดจนการเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น บอกรับฟัง และเคารพในความคิดเห็นของเด็ก ๆ ในครอบครัว การสื่อสารในครอบครัวรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้จะเป็นการสร้างความรัก ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ ช่วยผ่อนคลายปัญหาขัดแย้งระหว่างพ่อ แม่ และเด็ก นอกจากนี้ยังเป็นการอบรมสั่งสอนให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้คุณลักษณะของสังคม การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ตั้งแต่อดีต ครอบครัวไทยมีความผูกพันใกล้ชิดและจัดเป็นฐานมั่นคงที่สุดฐานหนึ่งในการพัฒนาสังคม อีกทั้งการศึกษาค้นคว้าทางด้านสถาบันครอบครัวในบริบทของสังคม - วัฒนธรรมไทย ก็ให้ผลสอดคล้องกันว่า การสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะระหว่างเด็กและเยาวชนกับพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมในการแสดงบทบาทของการเป็นพ่อ แม่ ลักษณะและประสบการณ์ของบุคคลและบรรยากาศทั่วไปภายในครอบครัว ล้วนมีอิทธิพลยิ่งต่อการพัฒนาจิตใจและลักษณะพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครอบครัวที่ดำเนินไปอย่างราบรื่น ด้วยความรักและความเข้าใจในลักษณะพัฒนาการและธรรมชาติความต้องการของเด็ก เป็นตัวชี้วัดสุขภาพจิตของครอบครัว และประสิทธิภาพของเด็กที่จะสามารถตอบโต้หรือต่อต้านสิ่งเร้า อันจะทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนาได้ จัดเป็นภูมิคุ้มกันการเกิดขึ้นของพฤติกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ ซึ่งทั้งบุคคลและสังคมพึงหลีกเลี่ยง เนื่องด้วยทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งในระดับบุคคลและสังคม (จรรยา สุวรรณทัต, 2529 : 13)

เมื่อหันมาดูครอบครัวไทยในปัจจุบัน จะเห็นว่ารูปแบบของครอบครัวไทยส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยาย (Extended Family) ไปเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ซึ่งเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงและวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ

สังคม การเมือง การศึกษา และจริยธรรมวิกฤตการณ์เหล่านี้ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ อันนำไปสู่สาเหตุทำให้ครอบครัวไทย ลดความมั่นคงลงไป ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความสัมพันธ์ของ ครอบครัวและปัญหาสังคม(นิยม บุญมี, 2530 : 2) พ่อ แม่ ลูก ได้พบปะและใช้ชีวิตร่วมกัน น้อยลง ความสัมพันธ์ในครอบครัวเริ่มห่างเหินมากขึ้น อัตราการหย่าร้างมีแนวโน้มสูงขึ้น เด็ก จะขาดความรักความอบอุ่น ทำให้เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานของสังคม ประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย มีวสันน ชาติระเบียบวินัย และมีค่านิยมโน้มเอียงไปในทางกระทำผิด ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไร้ค่าแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสังคม (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2529 : 1) อันจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ เพราะ เด็กถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ เป็นตัวแทนของคนรุ่นต่อไปในการสืบทอด วัฒนธรรม ประเพณี และอนาคตของชาติ ดังนั้นคุณภาพของเด็กจะสะท้อนให้เห็นคุณภาพ ประชากรของชาติในอนาคต

ในปัจจุบันปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนกลายเป็นเด็กเกเร เด็กเสเพล เด็กอันธพาล หรือเด็กกระทำผิดกฎหมาย นั้นเป็นปัญหาที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประสบอยู่และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นเดียวกับประเทศไทย (กฤษณา อิศระเสรี, 2530 : 1) ปัญหาเด็กและเยาวชนนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนเด็กและเยาวชน ที่ประพฤติผิดกฎหมาย และถูกจับส่งมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนอายุและเพศของเด็กและเยาวชนที่ถูกจับส่งตัวมาขังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2538

ปี พ.ศ.	เด็กอายุ 7 - 14 ปี			เด็กอายุ 15 - 18 ปี			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
2533	389	48	437	1,534	161	1,695	2,132
2534	390	57	447	1,838	244	2,082	2,529
2535	395	82	477	2,351	260	2,611	3,088
2536	616	81	697	2,360	238	2,598	3,295
2537	771	79	850	3,232	360	3,592	4,442
2538	962	122	1,084	4,959	572	5,531	6,615

(ที่มา : สถิติจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง 2533 - 2538)

สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ส่วนใหญ่มักจะคล้ายคลึงกันเกือบทุกประเทศ (บัญญัติ สุชีวะ, 2523:8) กล่าวคือ ประการแรกเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมซึ่งเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ ค่าครองชีพสูง รายได้ของครอบครัวน้อย และสังคมมีสิ่งบันเทิงและช่วยวนมาก การสื่อสารมวลชนที่รวดเร็วและทันสมัยก็มีส่วนทำให้เด็กเลียนแบบในการก่ออาชญากรรมมากขึ้น ประการที่สองการเปลี่ยนแปลงของชีวิตครอบครัว เกิดจากความไม่ปกติสุขของครอบครัว การทะเลาะเบาะแว้งของบิดา มารดา การแตกแยกหย่าร้างกันทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจากบิดา มารดา หรือบิดา มารดา ขาดความสนใจในตัวเด็ก และประการที่สาม คือ การเปลี่ยนแปลงเฉพาะตัวเด็กและเยาวชน อันเนื่องมาจากโรควัยไข้เจ็บหรือเหตุผลส่วนตัวของเด็กเอง เช่น เด็กมีจิตใจอ่อนไหวง่าย ไม่สามารถทนต่อสิ่งเข้ายวนได้หรือจิตใจถูกบังคับขบขู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของชัฟเฟอร์และคุนด์ตัน (Schaffer and Kundten : 1970) ซึ่ง สุชา จันทรเอม (2533) ได้นำมากล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ว่าบ้านเป็นสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นที่จะส่งเสริมอุปนิสัย ความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพของเด็ก บุคลิกภาพส่วนใหญ่ของเด็กเป็นผลมาจากอบรมเลี้ยงดูในบ้าน เด็กและวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีความสุข บิดามารดา มีความรักใคร่ สนับสนุนกัน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร เด็กก็จะมีสุขภาพ อ่อนโยน มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตรงกันข้ามกับครอบครัวที่ไม่มีความสุข บิดามารดา ทะเลาะวิวาทกันเลมอ เด็กจะมีบุคลิกภาพที่ก้าวร้าว พุดจาหยาบคาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยทางด้านครอบครัว มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นด้านลักษณะโครงสร้างสภาวะแวดล้อมของครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่ให้ความสำคัญต่อรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวยังมีน้อยมาก ส่วนใหญ่งานวิจัยมักให้ความสนใจในการศึกษาแบบฉบับของการอบรมเลี้ยงดูเด็กว่ามีลักษณะอย่างไร และประเภทของการเลี้ยงดูนั้นก่อให้เกิดคุณลักษณะอะไรบ้างในตัวเด็กและเยาวชนที่สังคมต้องการ แต่ไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการสื่อสารในครอบครัว ซึ่งแท้จริงแล้วมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเสถียรภาพของครอบครัว โดยเฉพาะต่อสุขภาพจิตของสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวในเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษามาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมาย เพื่อดูรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร แตกต่างกันอย่างไรร และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กและเยาวชนอายุ 12 - 16 ปี ที่กระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมาย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็ก และเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมาย
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับการกระทำผิดและไม่กระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาจากเด็กและเยาวชน เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่เป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ เด็กและเยาวชนจะมีบทบาททั้งทางด้านการศึกษา และในขณะที่เด็วกันก็อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่อประเทศได้เช่นเดียวกัน ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่ถูกศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางพิพากษาคดีแล้ว และถูกส่งเข้ามาควบคุมอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายมีจำนวนมาก สามารถคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่กำหนดไว้ได้ ส่วนเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากที่สุด กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย สำหรับเหตุผลที่เลือกศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชน อายุ 12 - 16 ปี เพราะเป็นช่วงที่เด็กและเยาวชนสามารถคิดอย่างมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องราวที่เป็นนามธรรม และสามารถให้คำตอบเกี่ยวกับความรู้สึกของตนได้แน่นอนกว่าเด็กในวัยอื่น (Formal Operational Stage ตาม Cognitive and Intellectual Development ของ Piaget) และเป็นช่วงอายุที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันในด้านปัจจัยต่าง ๆ น้อยที่สุด ฉะนั้นจึงกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังได้กล่าวไว้ข้างต้น

สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย
2. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดและไม่กระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว หมายถึง ลักษณะเด่นชัดหรือการปฏิบัติที่กระทำซ้ำ ๆ ของพฤติกรรมสื่อสารที่บิดา มารดา แสดงต่อบุตรในช่วงวัยเด็กจนกระทั่งเป็นวัยรุ่น ทั้งวิชาภาษาและอวิชาภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ การอบรมสั่งสอน แนะนำแก่บุตร การแสดงตนให้เป็นแบบอย่าง การให้ความรู้แก่บุตรการให้โอกาสบุตรได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ การแก้ปัญหาส่วนตัวของบุตรและการเปิดโอกาสให้บุตรร่วมแก้ปัญหาของสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคล การควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และเสริมแรงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การแสดงความรักต่อบุตร การเล่น และการพักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน เป็นต้น

การแบ่งรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวสำหรับงานวิจัยนี้แบ่งได้ดังนี้

1. แบ่งตามแนวความคิดของ McLeod & Chaffee
  - 1.1 การสื่อสารในครอบครัวแบบอิสระ (Laissez Faire)
  - 1.2 การสื่อสารในครอบครัวแบบเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ (Protective)
  - 1.3 การสื่อสารในครอบครัวแบบสนับสนุนความคิดเด็กเป็นหลัก (Pluralistic)
  - 1.4 การสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอม (Consensual)
2. แบ่งตามแนวความคิดของ David Kantor & William Lehr
  - 2.1 การสื่อสารในครอบครัวแบบปิด (Closed Family Communication)

2.2 การสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด (Open Family Communication)

2.3 การสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย (Random Family communication)

3. แบ่งตามแนวความคิดของนักวิชาการไทย คือ ศิริพร สิริभागูล

3.1 การสื่อสารในครอบครัวแบบที่มีเชิงบวกและเชิงลบในปริมาณมาก

3.2 การสื่อสารในครอบครัวแบบที่มีเชิงบวกปริมาณมาก แต่เชิงลบปริมาณน้อย

3.3 การสื่อสารในครอบครัวแบบที่มีเชิงบวกปริมาณน้อย แต่เชิงลบปริมาณมาก

3.4 การสื่อสารในครอบครัวที่มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบในปริมาณน้อย (รายละเอียดจะกล่าวไว้ในบทที่ 2)

2. เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย หมายถึง เด็กชายหญิง อายุ 12- 16 ปี ซึ่งมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย และถูกศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางพิพากษาคดีแล้ว และถูกส่งเข้ามาควบคุมอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร

3. เด็กและ เยาวชนที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย หมายถึง เด็กชายหญิง อายุ 12 - 16 ปี ซึ่งไม่มีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย และกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

4. ฐานความผิดเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและ เยาวชน จำแนกตามฐานความผิดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น 6 ฐาน คือ

4.1 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ รับของโจร และบุกรุก เป็นต้น

4.2 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ได้แก่ การฆ่าผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นตาย ทำร้ายร่างกาย ทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ มีวสุมตั้งแต่สิบคนขึ้นไป เป็นต้น

4.3 ฐานความคิดเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ การกระทำอนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง พยายามทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น

4.4 ฐานความคิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง ได้แก่ อั้งยี่ ช่องโจร วางเพลิง ทำให้เพลิงไหม้ หมิ่นประมาท ความผิดต่อเจ้าพนักงาน พ้องเท็จ เบิกความเท็จ เป็นต้น

4.5 ฐานความคิดเกี่ยวกับบาเสพติด ได้แก่ ผีน เฮโรอีน แอมเฟตามีน กัญชา กระท่อม สารระเหย ฯลฯ

4.6 ฐานความคิดอื่น ๆ ได้แก่ ความผิดอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น ปลอมแปลงเอกสาร อาวุธปืน การพนัน คนต่างด้าว กระทำผิดพรบ. ต่าง ๆ ขับรถประมาท ฯลฯ

ข้อจำกัดการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาารูปแบบการสื่อสารในครอบครัว โดยใช้เด็กและเยาวชนเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ไม่ได้ใช้ครอบครัวเป็นหน่วยวิเคราะห์ ฉะนั้น ผลการสรุปรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว จึงเป็นการสรุปจากความคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากเด็กและเยาวชนแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็ก และเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและครอบครัว
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ตลอดจนความสัมพันธ์ของการสื่อสารในครอบครัว กับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและป้องกันปัญหาการกระทำผิดกฎหมายในเด็กและเยาวชนต่อไป
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ วางแผน ดำเนินงาน ส่งเสริมป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของเด็กและครอบครัวต่อไป
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารในครอบครัวและการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยต่อไป